

Александър Измайлов

Котка, превърната в жена

Живеел някога такъв глупак,
че до уши се влюбил в котка.
Със нея се разхождал от зори до мрак,
спял с нея нощем след разходка,
със нея на една софра ядял
и най-накрая за жена я пожелал.
Обърнал се към Юпитер с молба гореща
да я превърне във девица с хубост дивна.
Изпълнил Юпитер молбата му наивна –
за чудеса ръката му е веща...
Молителят едва не полудял от радост,
любимата си гали той, прегръща я, целува
всяка букла
и гизди си я като кукла.
А годеницата му тръпнела от сладост!
Топяло се сърцето ѝ на градска фукла:
женихът не е стар, богат е, при това е личен –
от Котарак къде-къде е по-различен!
Веднага вдигнали те сватба с песни, с пляски.
Щом гостите се разотишли,
с нежни ласки във вечерта със цвят на теменуга
съпругът засъбличал своята съпруга.
И тя самата го целувала, от страст пламтяла.
Но изведнъж, нанейде изтърчала.
Открил съпругът с горестна въздишка,
че под леглото гонела тя мишка.

Не мисля, че поуката е само за красавици:
ни бог, нито любов променят стари навици.

КРАЙ

© Красимир Машев, превод

Сканиране, разпознаване и редакция: Ивет Костова, 2007

Публикация:

100 шедеври на баснята

Подбор Банчо Банов

Предговор и бележки © Банчо Банов

Превод © КОЛЕКТИВ

Издателство „Народна култура“, София, 1983 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3994>]